

عنوان مقاله:

بررسی اثر ساکارز بر تولید سولفارافان در گیاهچه های *Lepidium draba*

محل انتشار:

دومین همایش ملی گیاهان دارویی و کشاورزی پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فرشته جدید بنیاد - کارشناس ارشد گروه بیوتکنولوژی دانشکده علوم و فناوری های نوین دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته، کرمان

علی ریاحی مدوار - استادیار گروه بیوتکنولوژی پژوهشکده علوم محیطی پژوهشگاه علوم و تکنولوژی پیشرفته و علوم محیطی دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته

مسعود ترک زاده ماهانی - استادیار گروه بیوتکنولوژی پژوهشکده علوم محیطی پژوهشگاه علوم و تکنولوژی پیشرفته و علوم محیطی دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته

مهشید قاضی زاده احسانی - کارشناس ارشد گروه بیوتکنولوژی دانشکده علوم و فناوری های نوین دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته، کرمان

خلاصه مقاله:

ازمک (*Lepidium draba*) یک علف هرز چند ساله با سیستم ریشه عمیق و متعلق به خانواده شب بو (Brassicaceae) است. این متابولیت دارای اثرات زیستی و بیولوژیکی مختلفی از قبیل فعالیت های آنتی اکسیدانی، آنتی باکتریایی، ضد التهابی، ضد قارچی است و در تنظیم چرخه سلولی، مهار رشد و تکثیر سلول های سرطانی موثر می باشد. در این تحقیق اثر غلظت های مختلف ساکارز (صفر (به عنوان شاهد)، 50، 100، 200 و 400 میلی گرم بر لیتر) بر تولید سولفارافان در گیاهچه های 7 روزه *L. draba* در قالب طرح کاملا تصادفی با دو تکرار مستقل مورد بررسی قرار گرفت و مقدار سولفارافان با استفاده از دستگاه کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا (HPLC) سنجیده شد. نتایج حاصل نشان داد با افزایش غلظت ساکارز میزان تولید سولفارافان نسبت به نمونه شاهد افزایش معنی داری یافته بود. نتایج حاصل نشان دهنده اثرات مثبت ساکارز بر سنتز گلوکوزینولات گلوکورا فائین به عنوان پیش ماده سنتز سولفارافان می باشد.

کلمات کلیدی:

Lepidium draba، گلوکوزینولات، ایزوتیوسیانات، سولفارافان، ساکارز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/306239>

